

konfirmationstalehjalp.dk

Kære alle

Tak fordi I er her sammen med mig i dag i Hellerup Kirke.

Det føles stort at stå her – lidt som at træde over en usynlig streg og alligevel blive den samme, bare med lidt mere lys inden i.

Jeg hedder Freja Holm Nielsen, jeg er 14 år, og i dag bliver jeg konfirmeret.

Efter gudstjenesten ses vi til reception i sognegården – det glæder jeg mig til.

Men først vil jeg gerne sige noget højt, som jeg har båret med mig længe.

Jeg har tvivlet.

Mange gange.

Jeg har stillet spørgsmål, nogle som jeg kunne sætte ord på, og andre der bare sad som en lille knude i brystet.

Nogle gange føles troen så stor som himlen, andre gange så lille som en prik.

Og alligevel – midt i musikken, når vi synger i ungdomskoret, eller i de stille øjeblikke efter en bøn – der har jeg mærket, at Gud er tæt på.

Ikke som et svar på alt, men som en hånd i mørket, en rytme der bærer, selv når man ikke helt kan følge alle noderne.

På konfirmandlejren var der en aften, hvor vi ikke snakkede ret meget.

Vi sad bare i stilhed, med stearinlys omkring os.

Det var ikke dramatisk, det var bare roligt.

Jeg tænkte: Måske behøver tro ikke være høj eller færdig.

Måske må den gerne være lille og ærlig.

Måske er det nok.

“ Herren er min hyrde, mig skal intet fattes.”

Salme 23.

Jeg har hørt de ord mange gange, og jeg forstår dem nok lidt bedre nu.

Ikke fordi alt bliver nemt, men fordi jeg ikke er alene.

[Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjalp.dk](http://Lav.din.egen.personlige.tale.paa.konfirmationstalehjalp.dk)

Jeg kan være Freja – med spørgsmål, med sange, med gode dage og trætte dage – og vide, at der er én, som ser mig og elsker mig, som jeg er.

Jeg vil gerne sige noget om menigheden her.

For mig giver I rødder og vinger.

Rødder, fordi traditionerne, salmerne og de kendte ritualer holder mig fast i noget større end mig selv.

Vinger, fordi her er også plads til at prøve nyt, til at stille spørgsmål, til at synge højt – og til at tie, når det er det, man kan.

At synge i ungdomskoret har gjort en forskel for mig.

Ikke kun fordi jeg elsker musikken, men fordi vi er et fællesskab, der lytter til hinanden.

Tak til vores korleder – du har lært mig, at man godt kan være både modig og blid.

At man kan øve sig, tage ansvar og stadig have plads til leg og grin.

Nogle af de øjeblikke, hvor Gud følte tættest, har været midt i en tone, der endelig faldt rigtigt, eller i et blik på tværs af koret, som sagde: Vi kan det her – sammen.

I dag vil jeg især sige tak til mine forældre.

Tak for jeres kærlighed, for at I har båret mig, heppet på mig og givet mig plads til at være mig.

Tak for at hjælpe mig med at være både kreativ og ansvarlig – at tænke mig om og samtidig turde springe.

Og tak til min mormor.

Du har vist mig, at omsorg kan være lige så stærk som styrke, og at troen kan bo i hverdagens små ritualer: en kop te, en telefonopringning, en læst bøn.

Tak til vores præst for gode samtaler.

For at høre mine spørgsmål til ende – også når de var rodede – og for at give mig ord, jeg kunne holde fast i, uden at klemme dem for hårdt.

Det betyder mere, end du ved.

Jeg vil også gerne nævne min morfar, som ikke er her længere.

Morfar, jeg savner dig.

Du lærte mig at se det smukke i det enkle – himlen over Øresund, duften af regn på fliserne, det langsomme tempo, når man går en tur uden at skulle nå noget.

I dag vil jeg bare sige: Jeg bærer dig med mig.

Og jeg tror, at kærlighed ikke forsvinder.

Den skifter bare form.

At blive konfirmeret i dag er for mig et ja.

Ikke et ja, der kan alt og ved alt.

Men et ja, der siger: Jeg vil gå med.

Jeg vil øve mig i at elske – også når det er svært.

Jeg vil være opmærksom – på andre og på mig selv.

Jeg vil tage ansvar – for mine ord, for mine valg, for mine drømme.

Jeg har lært, at Gud ikke kun findes i store ord, men i små handlinger.

I et “skal jeg hjælpe?”, i at dele madpakken, i at skrive til en ven, der har det svært, i at huske at sige undskyld.

Jeg tror, at når vi gør det, bliver verden en lille smule lysere.

Og vi får lov at mærke, at vi er set og elsket – også når troen føles lille.

Til jer, der er her i dag – familie, venner, menighed:

Tak fordi I er min ramme og mit udsyn.

I giver mig mod til at være Freja – reflekterende, omsorgsfuld, kreativ og ansvarlig – uden at jeg skal være perfekt.

Tak fordi I tror på mig, også på de dage, hvor jeg selv glemmer det.

Jeg vil gerne slutte med en kort bøn.

Hvis I har lyst, må I gerne bede med i jeres hjerter.

Gud, du som kender os hver især,

tak for denne dag og for os, der bliver konfirmeret.

Giv os mod til at gå ud i verden med åbne øjne og åbne hjerter.

Lad os mærke, at vi er elskede, også når troen er lille og tvivlen stor.

[Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjalp.dk](http://konfirmationstalehjalp.dk)

Velsign vores familier, vores venner, vores skole og vores menighed.

Lad os være lys for hinanden.

Og led os, som en hyrde, på de veje, vi skal gå.

Amen.

Tak fordi I lyttede.

Tak for kærligheden, for tonerne, for stilheden.

Vi ses i sognegården – og i hverdagen, hvor troen bor.

Glædelig konfirmationsdag.

Denne tale blev lavet med konfirmationstalehjalp.dk. Besvar nogle få spørgsmål og generer din egen personlige tale nu på konfirmationstalehjalp.dk

Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjelp.dk